

Ca l'Argent

La Roca del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Al quilòmetre 2 de la carretera BV-5106, de la Roca del Vallès a Òrrius, 08430
Alçada: 286 m

Coordenades:

Latitud: 41.57168
Longitud: 2.33846
UTM Est (X): 444847
UTM Nord (Y): 4602433

Classificació

Número de fitxa 08181-7
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Popular
Segle XVII-XVIII
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: El rellotge de sol fou repintat modernament, però seguint el disseny existent.
Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL (PGOU 8-5-91)/AEA 50 m. (PEP 2011)
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 08180A01709000
Autoria de la fitxa Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa: dj., 20/01/2011 - 01:00

Descripció

Edifici de grans dimensions format per diversos cossos adossats que li proporcionen una planta irregular, amb un pati interior al que es pot accedir pels costats de llevant i ponent, el qual queda delimitat per la pròpia construcció. L'edifici principal, ubicat al sector de tramuntana del conjunt, presenta una planta lleugerament trapezoïdal formada per tres crugies i distribuïda en planta baixa i pis, amb la coberta de teula de dues vessants i el carener paral·lel a la façana principal, orientada a migdia, al pati. El portal d'accés a l'interior és d'arc de mig punt bastit amb dovelles de pedra i els brancals fets amb carreus rectangulars de pedra ben desbastats. La dovella clau presenta gravada la data 1794. Unes escales de pedra hi donen accés. Al pis, damunt del portal, hi ha una gran finestra rectangular emmarcada amb carreus de pedra desbastats i amb l'ampit motllurat. La resta d'obertures d'aquest parament són rectangulars, tot i que presenten els emmarcaments arrebossats i conserven els ampitadors de pedra motllurats. Al pis, ubicats al costat de la finestra central, destaquen un balcó exempt amb lloseta motllurada i un rellotge de sol decorat i actualment restaurat. Les finestres de la façana de tramuntana són totes rectangulars, inclòs el portal d'accés emmarcat en pedra, tot i que presenten els emmarcaments arrebossats. Adossat a la façana de llevant hi ha un cos de planta rectangular distribuït en una sola planta i cobert per una terrassa al nivell del pis. A la banda de ponent, delimitant la longitud del pati interior, hi ha un conjunt de cinc cossos adossats dels que destaca el que es troba adossat a l'edifici principal. Distribuït en planta baixa, pis i golfes presenta la coberta de teula de dos vessants amb un ampli ràfec. Les obertures són rectangulars, amb els emmarcaments arrebossats i els ampitadors motllurats. Adossat a migdia hi ha el portal d'accés al pati, integrat dins d'un petit volum de dues plantes, amb la coberta de teula de tres vessants. El portal, d'arc rebaixat i cobert per un voladís de teula àrab, conserva els carreus de pedra originals que bastien els brancals, tot i que l'arc és arrebossat. El pis està ocupat per una galeria oberta a l'exterior mitjançant grans obertures d'arc de mig punt, des de les que s'accedeix a una terrassa oberta a l'exterior que cobreix l'actual garatge. Pel costat de llevant, el barri està delimitat pel portal que hi dona accés, d'arc rebaixat i voladís de teula superior, i per la masoveria/galliner. Aquest edifici és de planta rectangular amb la coberta de teula de dos vessants i està distribuït en dues plantes, amb les finestres d'arc de mig punt arrebossades i el portal d'accés rectangular i bastit en maons. A l'extrem nordoccidental del conjunt arquitectònic encara es conserva l'era, de terra batuda. En general, la construcció presenta els paraments arrebossats i emblanquinats.

Observacions:

Encastat a la façana principal del cos original, al costat del portal d'accés, destaca un petit plafó de ceràmica decorat, tot i que de cronologia moderna. Regulat també pel Pla Especial Parc Serralada Litoral, PEIN i xarxa Natura 2000.

Història

L'any 1412, Pere Argent, alies Reymir, va vendre el mas Argent a Bartomeu Cardona, incloent-hi el patronatge de la capella de sant Bartomeu de Cabanyes, que conservà fins l'any 1751. El nom Argent apareix referenciat al fogatge de l'any 1553. A finals del segle XIX hi ha constància de l'entrada dels carlins a la casa, amb la intenció de robar diners i joies, tot i que no ho aconseguiren. De fet, ca l'Argent fou la darrera masia de la Roca que els carlins van saquejar. Pasqual Ferrer recull aquesta història al seu darrer llibre, indicant que foren els senyors Joan Vallhonestà i Pere Clascà els qui li relataren, donat que ambdós visqueren a l'època dels carlins.

Bibliografia

AGRO'90 S. L (n. d): Pla Especial del catàleg de masies i cases rurals en sòl no urbanitzable susceptibles de reconstrucció o rehabilitació en t.m. de la Roca del Vallès. Ajuntament de la Roca del Vallès, La Roca del Vallès. CARRERAS CANDI, F. (1988), "Lo castell de la Roca del Vallès" Reedició del Patronat Municipal de Cultura i Esbargiment de l'Ajuntament de La Roca del Vallès, pp.146-147. FERRER I LLOBET, P. (2010): Rutes, llegendes i fets històrics de la Roca del Vallès. Ajuntament de La Roca, La Roca del Vallès. IGLÉSIES, J. (1981): El fogatge de 1553 (estudi i transcripció). Ed. Dalmau, Barcelona. MASSAGUÉ I TORNÉ, J. M. [coord.] (2011): Pla especial i catàleg del patrimoni de La Roca del Vallès. Ajuntament de la Roca del Vallès, La Roca del Vallès.

